

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 19

Factors Affecting the Professional Learning Community of Schools
under the Secondary Educational Service Area Office 19

ศหรรฐ เต็มวงษ์ (Saharat Temwong)* ดร.สุชาติ บังวิเศษ (Dr.Suchat Bangwiset)**

ดร.กิตติศักดิ์ เสนานุช (Dr.Kitisak Sananuch)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน 2) เพื่อศึกษา
ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้
ของโรงเรียนกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ 4) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการ
เรียนรู้ของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น(Stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยสรุป
ได้ดังนี้ 1. ระดับของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. ระดับของปัจจัยที่ศึกษา
ทุกตัวแปร อยู่ในระดับมาก 3. ปัจจัยที่ศึกษาทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำ
การเปลี่ยนแปลง ,การรับรู้ความสามารถของครู และบรรยากาศแบบเปิดของโรงเรียน โดยสามารถพยากรณ์ร้อยละ
71.80 ($R^2 = .718$)

ABSTRACT

This research purposes were :1) to study the level of professional learning community practice of schools,
2) to investigate the level of factors affected the professional learning community, 3) to find out the relationship
between the professional learning community of schools and factors affected the professional learning community,
and 4) to determine the factors affected the professional learning community. The stratified random sampling was
employed for 400 principals and teachers in the schools under the Secondary Educational Service Area Office 19.

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผล ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน

Keywords: Factors Affecting, Professional Learning Community

* นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

*** ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาแหมม สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลอย เขต 1

A rating scale questionnaire was applied for data collection and the statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and Pearson's product moment correlation coefficient, multiple regressions and Stepwise method. The research findings were revealed as follows : 1. The level of the professional learning community of schools was found clearly in overall aspect at a the high level. 2. The level of all factors was found at a high level.3. The factors were positively correlated with the professional learning community of schools with the statistical significance at .01 level. 4. The factors predicted the professional learning community of schools were the transformational leadership, perception of teacher efficacy and open climate of schools which accounted the prediction 71.80 percent ($R^2 = .718$).

บทนำ

การพัฒนาโรงเรียนนั้นภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียนและการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพราะได้รับความพึงพอใจและมีผลมากในหมู่ผู้ตาม เพราะผู้นำจะปลุกใจให้ผู้ตามให้เข้าใจสถานการณ์ปัจจุบัน โดยใช้ศิลปะการพูด การเน้นพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่น่าชื่นชมที่มีต่อองค์กรในอนาคต การสาธิตความเชื่อมั่นในตนเองและความเชื่อมั่นในตัวของผู้ตามว่าจะสามารถปฏิบัติตามพันธกิจที่วางไว้จนกระทั่งสำเร็จ การแสดงความห่วงใยและความเกี่ยวข้องต่อผู้ตามและกระตุ้นผู้ตามให้มีการพัฒนา (มัทธนา และคณะ, 2546) ขณะที่ปัจจัยอื่นที่ผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบภายในโรงเรียนแล้ว จะเห็นได้ว่า ครู เป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จทางวิชาการของผู้เรียนเพราะครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้โดยตรงแก่ผู้เรียน เป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ถ้าครูมีความรู้ความสามารถและรับรู้ความสามารถของตนเอง (Teacher Self Efficacy) และการรับรู้ความสามารถของครูคนอื่นๆ ซึ่งหมายถึงความสามารถโดยภาพรวมของครูในโรงเรียน (Collective Teacher Efficacy : CTE) ว่าครูทุกคนในโรงเรียนมีความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและสามารถยกระดับความสามารถและ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ ความเชื่อหรือการรับรู้ความสามารถรวมของครูทั้งโรงเรียน ก็เป็นแรงกระตุ้นหรือพลังผลักดัน ให้คณะครูจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนตลอดจนเพื่อนร่วมงานในการจัดการเรียนการสอน สามารถสอนได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพผู้เรียนท้ายที่สุด ดังนั้นการรับรู้ความสามารถของครูในโรงเรียนจึงเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะมีผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้คือบรรยากาศของโรงเรียน เป็นความสัมพันธ์สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่บุคคลสามารถรับรู้ได้ เป็นผลที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริหารและครู เป็นคุณภาพโดยรวมของโรงเรียนและปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งบรรยากาศของโรงเรียนช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ (Hoy, Miskel, 2008) จึงเห็นได้ว่า บรรยากาศของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหารและการปรับปรุงโรงเรียน

ดังนั้นในการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ได้นั้น ผู้บริหาร และครูผู้สอนเองเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งที่จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ประสบ

ผลสำเร็จต่อแบบแผนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของ
โรงเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2) การรับรู้ความสามารถรวมของครู 3) บรรยากาศโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

วิธีการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน
2. สร้างเครื่องมือโดยให้สอดคล้องและครอบคลุมกับวัตถุประสงค์การวัดตามนิยามศัพท์
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ และรับการเสนอแนะแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ เพื่อพิจารณาส่วนที่ใช้ (Wording) ความชัดเจนของคำถาม สิ่งที่ต้องปรับปรุงและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาดัชนีความ

สอดคล้องระหว่างคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Congruence : IC) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (พิชิต, 2544) และจัดทำเป็นแบบสอบถามได้ทั้งสิ้น 76 ข้อคำถาม ซึ่งมีค่า IC ทั้งฉบับตั้งแต่ 0.6 - 1.0

5. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา และตรวจสอบแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาแก้ไขและปรับปรุงอีกครั้ง
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อหาความเที่ยง(Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Alpha Cronbach's of Coefficient) ซึ่งมีค่าความเที่ยง(Reliability)ดังนี้ การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ .930 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง .846 การรับรู้ความสามารถของครู .709และบรรยากาศโรงเรียนแบบเปิด .669
7. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ
8. รวบรวมจัดเตรียมเป็นเครื่องมือการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ มีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของ กัทราพร(2553)

4. การหาปัจจัยพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในแบบสอบถาม ตอนที่ 3 โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

ในการศึกษาระดับของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การมีวิสัยทัศน์ รองลงมาคือ การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเน้นการเรียนรู้และผลลัพธ์

2. ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

1) ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร

ในการศึกษาระดับ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารพบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก

2) ระดับการรับรู้ความสามารถของครู
ในการศึกษาระดับ การรับรู้ความสามารถของครู พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของครูอยู่ในระดับมาก 3. ระดับบรรยากาศโรงเรียนแบบเปิด

ในการศึกษาระดับ บรรยากาศโรงเรียนแบบเปิดพบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศโรงเรียนแบบเปิด อยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยที่ศึกษา กับ การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยที่ศึกษาทั้ง 3 ตัว มีความสัมพันธ์กับผลของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ บรรยากาศโรงเรียนแบบเปิด (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Y) โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($r = .778$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การรับรู้ความสามารถของครู (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Y) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($r = .731$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Y) โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($r = .724$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Stepwise ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Stepwise เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X_1) การรับรู้ความสามารถของครู (X_2) และบรรยากาศโรงเรียนแบบเปิด (X_3) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ร้อยละ 71.80 ($R^2 = .718$)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่าตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 (Y) ตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่าดังนี้คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X_1) (Beta=.194) การรับรู้ความสามารถของครู (X_2) (Beta=.402) และบรรยากาศของโรงเรียนแบบเปิด (X_3) (Beta=.331)

ดังนั้นเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเป็นบวก จึงหมายความว่า เมื่อมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X_1) เพิ่มขึ้น ก็จะส่งผลให้การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน (Y) เพิ่มขึ้น เมื่อการรับรู้ความสามารถของครู (X_2) ก็จะส่งผลให้การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน (Y) และเมื่อการการจัดบรรยากาศโรงเรียนแบบเปิด (X_3) ก็จะส่งผลให้การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน (Y) เพิ่มขึ้น โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.597 + .228(X_1) + .392(X_2) + .251(X_3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_Y = .194ZX_1 + .402ZX_2 + .331ZX_3$$

อภิปรายผล

ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

การศึกษาระดับของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ.2552-2561) สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการดำเนินงานเพื่อบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพและมาตรฐานระดับสากลบนพื้นฐานความเป็นไทย มีการปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้เรียนและครูผู้สอนเป็นสำคัญ และกลไกที่สำคัญมากประการหนึ่งซึ่งช่วยให้การปฏิรูปการเรียนรู้ดังกล่าวประสบความสำเร็จคือ ต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการบริหารจัดการสถานศึกษาจากแนวทางดำเนินการแบบเดิมดังที่เคยผ่านมา ไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาให้มีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ขึ้นภายในโรงเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของกัญญา(2547) ที่ได้กล่าวว่าการริเริ่มกระบวนการร่วมมือในสถานศึกษา เพื่อสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และการปฏิรูปการศึกษา จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและก่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2. ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินงานเพื่อเป็นองค์กรคุณภาพ

บริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพและมาตรฐานระดับสากลบนพื้นฐานความเป็นไทย โดยกลยุทธ์หลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายทางการบริหารคือการพัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยอาศัยการมีส่วนร่วมกับครูในสถานศึกษาในการร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม สามารถนำเทคนิควิธีการ กลยุทธ์ต่าง ๆ ทางทฤษฎีการบริหารการศึกษา มาปรับใช้ เพื่อสร้างเสริมทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา มีมนุษยสัมพันธ์และเป็นที่ยอมรับของผู้เกี่ยวข้อง สามารถจูงใจให้คนปฏิบัติตามความเห็น ความต้องการหรือคำสั่งได้ เช่น ครู นักเรียน และชุมชน โดยใช้ศิลปะในการชี้แนะผู้ร่วมงานให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้น ประพฤติตนเป็นแบบอย่างเป็นที่น่ายกย่อง เคารพนับถือ ศรัทธาและทำให้ผู้ร่วมงาน เกิดความภาคภูมิใจเมื่อได้ร่วมงานกัน กระตุ้นจิตวิญญาณของผู้ร่วมงาน ไปสู่จุดมุ่งหมาย ร่วมกัน ตลอดจนหาแนวทางใหม่ๆ มาแก้ไขปัญหาในหน่วยงานอย่างสร้างสรรค์ อันจะทำให้สถานศึกษาพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญหทัย(2551) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับสภาพความเป็น ชุมชน แห่งการ เรียนรู้ ระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่หนองบัวลำภู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก

2) ระดับการรับรู้ความสามารถของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากการบริหารงานตามกลยุทธ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต19 ที่เน้นการพัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19, 2557) โดยจัดให้มีการประชุมเชิงวิชาการ ให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารการศึกษาและการจัดการศึกษาครูจึงมีความเข้าใจถึงกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น สามารถวิเคราะห์การสอน และประเมินตนเอง

จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตนเองการที่ได้รับจากการ โน้มน้าวทางสังคม (Social Persuasion) ของBandura (1997) ที่กล่าวว่า การโน้มน้าวทางสังคม เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้คณะครูมีความเชื่อเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถรวมของโรงเรียนในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย มีความแข็งแกร่งขึ้น ซึ่งวิธีการ โน้มน้าวทางสังคม ได้แก่ การพูดคุย (Talks) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) โอกาส การ พัฒนา ด้าน วิชาชีพ (Professional Development Opportunities) และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับประสพการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนซึ่งข้อมูลหรือประสพการณ์เหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อครูเป็นอย่างมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุจฤดี (2553) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 2 ที่ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3) บรรยากาศโรงเรียนแบบเปิดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดได้รับการอบรมในเรื่องหลักการบริหารการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลในการบริหารงาน โดยเน้นเน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและความรับผิดชอบสู่สถานศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19, 2557) จากการเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนาผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความรู้ ความเข้าใจสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของคณะครูในโรงเรียนโดยการสร้างวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของสถานศึกษาร่วมกัน ให้ความร่วมมือกับคณะครูในการดำเนินงานให้ได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครู จึงส่งผลให้เกิดบรรยากาศที่ดีในสถานศึกษา ครูก็จะปฏิบัติงานได้บรรลุตาม

จุดหมายที่ต้องการ ทำให้บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการทำงานครูเกิดความรู้สึกพอใจ ภูมิใจและอบอุ่น รู้สึกในความเป็นเจ้าของโรงเรียน สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Halpin and Croft (1963) ที่ได้กล่าวว่า บรรยากาศของโรงเรียนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้บริหารในฐานะผู้นำในโรงเรียน และพฤติกรรมของครูในฐานะกลุ่มบุคคลในโรงเรียน เนื่องจากพฤติกรรมของกลุ่มบุคคลจะส่งผลกระทบต่อแสดงภาวะผู้นำของผู้บริหารได้ และพฤติกรรมของผู้บริหารจะส่งผลกระทบต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพร(2552) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยบรรยากาศโรงเรียนกับองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองแบบเปิด และ บรรยากาศแบบผูกพัน อยู่ในระดับปานกลาง และบรรยากาศแบบปิดอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของครูในการทำงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ผู้บริหารยอมรับฟังข้อคิดเห็นจากคณะครูและให้การสนับสนุนในการทำงาน มีการประสานงานระหว่างเพื่อนร่วมงาน มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน มีความสามัคคีในการปฏิบัติงาน

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ กับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

ปัจจัยที่ศึกษาทั้ง 3 ตัว มีความสัมพันธ์กับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่าตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสูงสุดคือ การรับรู้ความสามารถของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้

ของโรงเรียนอยู่ในระดับสูงทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ที่เน้นการพัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19, 2557) โดยจัดให้มีการประชุมเชิงวิชาการ ให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารการศึกษาและการจัดการศึกษา ครูจึงมีความเข้าใจถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น สามารถวิเคราะห์การสอน และประเมินตนเองจากผลการจัดการเรียนรู้อุ้มีการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา มีการประเมินจากองค์การภายนอก ดังนั้นครูใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 จึงมีความตระหนักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองสามารถวางแผนการสอน และแก้ปัญหาที่มีเหตุผล สามารถแสวงหาวิธีการในการแก้ปัญหาเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลาจัดกิจกรรมประชุมอภิปราย เสนอผลงาน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ร่วมกัน ได้รับการสนับสนุนให้แสวงหาวิธีสอนใหม่ๆ มาเผยแพร่ซึ่งกันและกันมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองหรือทีมให้มีศักยภาพต่อเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและจากใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 จึงเกิดวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน และการร่วมมือกันของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ในการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน การดำเนินงานร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ คุณฤดี(2553) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียน ใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 ที่มีข้อค้นพบในการวิจัยว่า แม้การรับรู้ความสามารถของครูอยู่ในระดับมากก็ตาม แต่ ก็ควรทำให้การรับรู้ความสามารถของครูเพิ่มขึ้น ได้แก่ ผู้บริหารควรสร้างความเข้าใจกับครูในเรื่องของการบริหารจัดการโรงเรียน สิทธิและหน้าที่ของบุคลากรใน

โรงเรียน โดยการเปิดโอกาสให้ครูได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโรงเรียน มีการพูดคุยปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนสิ่งที่ดี จึงเห็นได้ว่า เมื่อครูและผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจในการในการจัดการศึกษาสามารถดำเนินงานของตนเองไปด้วยความรู้ความเข้าใจ มีให้ความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ในสถานศึกษาก็จะมีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้

รองลงมา คือ บรรยากาศโรงเรียนแบบเปิด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อครูที่ทำงานในสถานศึกษาเดียวกัน ที่เกิดความร่วมมือกัน มีความเอื้ออาทรและจริงจังการกล้าคิดกล้าทำในสิ่งใหม่ๆ การยอมรับซึ่งกันและกัน และมีการส่งเสริมให้ครูเกิดการเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์ร่วมกันจะทำให้ในสถานศึกษาเกิดความร่วมมือกันมีการทำงานเป็นเป็นทีม เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้โรงเรียนมีบรรยากาศในการทำงานที่ดี เพื่อให้เกิดความสำเร็จ เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชันยพร(2553)ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 คือ ปัจจัยด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมของโรงเรียน

ส่วนลำดับสุดท้ายคือภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารสถานศึกษาให้มีลักษณะเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ นั้น ผู้บริหารต้องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของสถานศึกษา ผู้บริหารต้องสามารถส่งเสริมให้ครูให้ความร่วมมือร่วมใจกับตนเอง เพื่อให้การดำเนินงานให้ได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ชนิษฐา(2550) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .01

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

จากการวิจัยพบว่าตัวแปรพยากรณ์ที่ศึกษาทั้ง 3 ตัว สามารถพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ในแต่ละตัวดังต่อไปนี้

การรับรู้ ความสามารถของครูมีประสิทธิภาพในพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีความเข้าใจถึงกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี จะสามารถวิเคราะห์การสอน และประเมินตนเองจากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานเป็นทีม จะสามารถเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี จะมีความกระตือรือร้นในการทำงานในสถานศึกษาช่วยกันแก้ปัญหาของสถานศึกษาได้ และถ้าโรงเรียนใดที่ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ความสำเร็จสูงก็จะทำให้คณะครูมีความเชื่อเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของโรงเรียนแ่ง่งขึ้น ในขณะที่ครูที่มีประสบการณ์ความล้มเหลวจะตรงกันข้าม ถ้าครูมีประสบการณ์ความสำเร็จก็จะไวต่อการกระตุ้นให้ทำงานบรรลุเป้าหมายของโรงเรียนได้ง่ายขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับครูที่มีประสบการณ์ความล้มเหลวซึ่งมักจะกระตุ้นไม่ขึ้น และการที่ครูมีประสบการณ์ความสำเร็จสูงก็จะมีพลังแห่งการยืนหยัดต่อสู้เพื่อเอาชนะปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติงานในโรงเรียน (Levitt, March, 1996) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรา(2555) ได้วิจัย

รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บรรยากาศโรงเรียนแบบเปิด มีประสิทธิภาพในพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 19 สูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเมื่อในสถานศึกษามีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่ดี มีการสร้างความประทับใจ และความรู้สึกที่ดีต่อสมาชิก มีการทำงานที่เกิดจากความร่วมแรงร่วมมือกัน มีความเอื้ออาทรและจริงใจการกล้าคิดกล้าทำในสิ่งใหม่ๆ การยอมรับซึ่งกันและกัน และมีการส่งเสริมให้ครูเกิดการเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์ร่วมกันมีการไว้วางใจและยอมรับซึ่งกันและกัน เพราะบรรยากาศของโรงเรียนจะมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบรรยากาศของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารทุกคนควรให้ความสำคัญต่อบรรยากาศของโรงเรียน เพราะบรรยากาศของโรงเรียนจะช่วยให้ผู้บริหารวางแผนที่จะเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น นอกจากนี้จะมีการเสนอหรือสนองบรรยากาศที่สร้างเสริมความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานแล้ว ช่วยให้องค์การมีประสิทธิภาพมากขึ้นแล้ว จะบรรลุเป้าหมายของโรงเรียนได้เร็วขึ้น (Hellriegle, Slocum 1974 อ้างถึงใน ภา รติ ,2553) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชันยพ ร(2553) ได้วิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย

ลำดับต่อมาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีประสิทธิภาพในพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะว่าการบริหารสถานศึกษาให้มีลักษณะเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ นั้น ผู้บริหารต้องสามารถส่งเสริมให้ครูให้ความร่วมมือร่วมใจกับตนเอง เพื่อให้การดำเนินงานให้ได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยการการร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา มีการจัดรูปแบบการพัฒนาที่เหมาะสมกับพฤติกรรมของแต่ละบุคคล เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน สร้างวัฒนธรรมการทำงานร่วมกันการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารโรงเรียน สร้างความสัมพันธ์ภายในโรงเรียนและการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนให้กว้างขวางเพื่อให้สามารถทำงานในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้ครูในสถานศึกษาได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายของโรงเรียนและผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาผู้เรียนและวิชาชีพ และครูในโรงเรียนจะต้องตระหนักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของ เพื่อสามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับงานวิจัยของ นกคด(2554) ได้วิจัย การพัฒนาตัวบ่งชี้การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความเมตตาช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ ดร.สุชาติ บางวิเศษ และ ดร.กิตติศักดิ์ เสนานุช ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ด้วยความเอาใจใส่ ให้กำลังใจและให้ข้อคิดเห็นต่างๆ จนผลงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กัญญา โภธิวัฒน์. ความร่วมมือเส้นทางสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้. ว. ครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสุรินทร์ 2547; 1(1) : 2

- ขนิษฐา อุ่นวิเศษ. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ
ผู้บริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ของ
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สกลนคร
เขต 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา]. สกลนคร : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ; 2550
- ขวัญหทัย ทองราช. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ
การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับสภาพความ
เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่หนองบัวลำภู
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา]. อุตรธานี : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี ; 2551
- คุณฤดี อ้วนคำ. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของ
ผู้เรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต [วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการ
บริหารการศึกษา]. เลย : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ; 2553.
- ธันยพร บุญรักษา. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่ง
การเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัด องค์การ
ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา]. เลย : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ; 2553.
- นพดล ธูลีจันทร์. การพัฒนาตัวบ่งชี้การเป็นชุมชนแห่ง
การเรียนรู้ของศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัด
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา] เลย : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ; 2554.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์.
กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์; 2544.
- ภัทรพร เกษสังข์. โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย
[เอกสารอัดสำเนา]. เลย : คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย; 2553.
- ศิริพร โงนสาย. ปัจจัยบรรยากาศโรงเรียนกับองค์การ
แห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สระแก้ว [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา].
ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา;
2552.
- สมคิด สร้อยน้ำ. (2547). การพัฒนาตัวแบบองค์การ
แห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา]. ขอนแก่น : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2547.
- กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 19. รายงานผลการ
ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2557 [เอกสารอัดสำเนา].
เลย: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 19; 2557.
- อมรา จำรูญศิริ. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิง
เส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นการเป็น
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนของ
โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ [วิทยานิพนธ์ปริญญา
ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา] เลย : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ; 2555.
- Bandura A. Self-efficacy : Toward a unifying theory
of behavioral change Psychological Review
1997; 84(2) : 191-214
- Halpin A.W., Croft D.B. The organizational climate
of school. Admin Notebook 1963; 2 : 1-4

Hoy. W.K., Miskel C.G. Educational administration:

Theory research and practice.8th ed.

New York : McGraw-Hill; 2008.

Levitt B. L., March J. G. Organizational learning.

Thousand Oaks, CA: Sage; 1996.